

Disposició transitòria quarta. *Dividends procedents de societats transparents.*

No hi ha l'obligació de practicar retenció o ingrés a compte de l'impost sobre la renda de les persones físiques respecte als dividends o les participacions en beneficis que procedeixin de períodes impositius durant els quals l'entitat que els distribueix estigui en règim de transparència fiscal, d'acord amb el que estableix la disposició transitòria primera de la Llei 46/2002, de 18 de desembre, de reforma parcial de l'impost sobre la renda de les persones físiques i per la qual es modifiquen les lleis dels impostos sobre societats i5 sobre la renda de no residents.

Disposició transitòria cinquena. *Règim transitori de les modificacions introduïdes en matèria de retencions sobre els rendiments del capital mobiliari i sobre guanys patrimonials.*

1. L'obligació de retenir en les transmissions, amortitzacions o reemborsaments d'actius financers amb rendiment explícit és aplicable a les operacions formalitzades des de l'1 de gener de 1999.

En les transmissions d'actius financers amb rendiment explícit emesos anteriorment a l'1 de gener de 1999, en cas que no s'acrediti el preu d'adquisició, la retenció es practica sobre la diferència entre el valor d'emissió de l'actiu i el preu de transmissió.

No se sotmeten a retenció els rendiments derivats de la transmissió, bescanvi o amortització de valors de deute públic emesos anteriorment a l'1 de gener de 1999 que, anteriorment a aquesta data, no estiguin subjectes a retenció.

2. Quan es percebin, a partir de l'1 de gener de 1999, rendiments explícits per als quals, pel fet de ser la freqüència de les liquidacions superior a dotze mesos, s'hagin efectuat ingressos a compte, la retenció definitiva es practica al tipus vigent en el moment de l'exigibilitat i es regularitza atenent els ingressos a compte realitzats.

Disposició final única. *Autorització al ministre d'Economia i Hisenda.*

S'autoritza el ministre d'Economia i Hisenda per dictar les disposicions necessàries per a l'aplicació d'aquest Reglament.

14532 REIAL DECRET 1776/2004, de 30 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre la renda de no residents. («BOE» 188, de 5-8-2004.)

La disposició adicional quarta de la Llei 46/2002, de 18 de desembre, de reforma parcial de l'impost sobre la renda de les persones físiques, i per la qual es modifiquen les lleis dels impostos sobre societats i sobre la renda de no residents, en la redacció que en fa la disposició final divuitena de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, va habilitar el Govern per elaborar el text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març.

En relació amb aquest text refós, el Consell d'Estat, en sengles dictàmens de 16 d'octubre de 2003 i 26 de febrer de 2004, va observar que s'havia de procedir a refondre en un únic cos normatiu totes les disposicions reglamentàries vigents, aprofitant l'ocasió per dur a terme

únicament els ajustaments relatius a remissions i nova numeració d'articles.

Atenent l'observació de l'alt òrgan consultiu s'elabora aquest Reial decret, pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre la renda de no residents, amb la finalitat de contribuir a la necessària claredat de les normes tributàries i a la seguretat jurídica de l'Administració tributària i, especialment, dels contribuents.

II

El Reial decret 326/1999, de 26 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre la renda de no residents, que ara es deroga, contenia les disposicions reglamentàries que desplegaven el règim de tributació dels contribuents no residents establert per la Llei 41/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de no residents i normes tributàries.

La promulgació de la Llei 41/1998 va suposar la regulació independent de la imposició directa dels contribuents no residents en el territori espanyol, que anteriorment contenia la normativa dels impostos sobre societats i sobre la renda de les persones físiques, coneguda com a «obligació real de contribuir».

Aquesta integració en la nova Llei de la normativa aplicable als contribuents no residents també va exigir aprovar una norma reglamentària independent i pròpia sota la rúbrica del Reglament de l'impost sobre la renda de no residents.

El Reial decret 326/1999, des de la seva entrada en vigor, va experimentar diverses modificacions, entre les quals es pot destacar les introduïdes per les normes següents:

El Reial decret 1968/1999, de 23 de desembre, que possibilitava el desenvolupament del procediment aplicable en determinats casos relatius a la retenció, o exoneració de l'obligació de practicar-la, en rendiments derivats de l'emissió de valors negociables.

El Reial decret 579/2001, d'1 de juny, introdueix modificacions del Reglament relatives a l'exclusió de l'obligació de retenir o ingressar a compte respecte als rendiments del capital mobiliari procedents de la devolució de la prima d'emissió d'accions o participacions i de la reducció de capital amb devolució d'aportacions.

Finalment, les modificacions incorporades pel Reial decret 116/2003, de 31 de gener, que desplega per reglament les millores introduïdes per la Llei 46/2002, norma aquesta que va originar la reforma més substancial en el text de la Llei 41/1998 des que va entrar en vigor. El Reial decret 116/2003 va modificar el que fa referència als elements afectes a l'establiment permanent, a les obligacions de retenció sobre les rendes de treball en cas de canvi de residència i a les entitats en atribució de rendes. D'altra banda, es va ampliar a quatre anys, sempre que hi hagi reciprocitat, el termini de devolució de quantitats ingressades en excés sobre les resultants de l'aplicació d'un conveni per evitar la doble imposició.

III

En el Reial decret que ara s'aprova es fa una nova numeració dels articles i de determinats capítols del Reglament de l'impost, per adaptar-la a l'ordre seguit en el text refós de la Llei de l'impost, i s'introdueixen modificacions tècniques de referències efectuades en el text anterior a causa de la recent aprovació d'algunes normes, com és la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, o el Reial decret 1496/2003, de 28 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació.

Així mateix, en virtut de la disposició addicional segona de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, es completa la relació de subjectes obligats a practicar retenció o ingrés a compte, i s'inclouen a l'article 11 els representants designats d'acord amb el que disposa l'apartat 7 de l'article 55 de l'esmentada Llei, que actuen en nom de les gestores que operin en règim de lliure prestació de serveis.

IV

Aquest Reial decret conté un article, dues disposicions addicionals, una disposició derogatòria i una disposició final.

En virtut de l'article únic, s'aprova el text del Reglament de l'impost sobre la renda de no residents.

A la disposició addicional primera s'indica que les referències que altres normes continguin del Reglament de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret 326/1999, s'entenen realitzades als preceptes corresponents del Reglament de l'impost aprovat per aquest Reial decret.

A la disposició addicional segona es reproduïx la del mateix número del Reial decret 326/1999.

A la disposició derogatòria única es deroga el Reial decret 326/1999.

Finalment, a la disposició final única s'estableix l'entrada en vigor del Reial decret.

El Reglament que s'aprova està compost per 24 articles, agrupats en cinc capítols, i una disposició final.

El capítol I conté les disposicions reglamentàries relatives a la tributació de les rendes obtingudes a Espanya per contribuents no residents mitjançant establiment permanent, que despleguen la regulació legal que no queda establerta per la remissió general que efectua la Llei a la normativa de l'impost sobre societats, amb excepció de les disposicions relatives al règim de pagaments a compte de l'impost, que s'inclouen al capítol III.

El capítol II regula els aspectes reglamentaris de la tributació de les rendes obtingudes sense mediació d'establiment permanent, amb excepció dels relatius al règim de pagaments a compte, que es despleguen al capítol III. Inclou les normes sobre determinació de la base imposable d'activitats o explotacions econòmiques realitzades sense establiment permanent i la regulació de les obligacions formals i de declaració d'aquestes rendes.

El capítol III conté les normes reglamentàries del règim de pagaments a compte de l'impost sobre la renda de no residents, i regula en les tres seccions els corresponents a rendes obtingudes amb mediació d'establiment permanent i sense i a les entitats en règim d'atribució de rendes, d'acord amb les característiques pròpies de les seves formes de tributació.

El capítol IV regula els aspectes reglamentaris del gravamen especial sobre béns immobles d'entitats no residents, en matèria d'obligacions formals i aplicació de les exempcions.

El capítol V desplega el règim opcional per a contribuents residents en altres estats membres de la Unió Europea. Conté les disposicions aplicables estructurades en tres aspectes: àmbit, contingut i procediment d'aplicació del règim.

Finalment, la disposició final única conté l'habilitació al ministre d'Economia i Hisenda per dictar disposicions de desplegament d'aquest Reglament.

Així mateix, el nou Reglament comença amb un índex del contingut, l'objecte del qual és facilitar la utilització de la norma pels seus destinataris mitjançant una ràpida localització i ubicació sistemàtica dels seus preceptes.

El desplegament reglamentari de l'impost sobre la renda de no residents s'efectua en virtut de les habilita-

cions que contenen l'articulat i la disposició final segona de la Llei, i incorpora les previsions necessàries per a l'aplicació del règim tributari dels contribuents no residents en el territori espanyol.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 30 de juliol de 2004,

DISPOSO:

Article únic. *Aprovació del Reglament de l'impost sobre la renda de no residents.*

S'aprova el Reglament de l'impost sobre la renda de no residents, que s'insereix a continuació.

Disposició addicional primera. *Remissions normatives.*

Les referències normatives efectuades en altres disposicions al Reglament de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret 326/1999, de 26 de febrer, s'entenen efectuades als preceptes corresponents del Reglament que s'aprova per aquest Reial decret.

Disposició addicional segona. *Atribució de competències.*

L'atribució de competències que el Reial decret 1629/1991, de 8 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre successions i donacions, o altres normes del mateix rang o inferior fan específicament a la Delegació Especial de l'Agència Estatal d'Administració Tributària a Madrid, pot ser modificada de conformitat amb el que disposa l'article 103, apartat onze, 5, de la Llei 31/1990, de 27 de desembre, i les ordres dictades en la seva aplicació.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

A l'entrada en vigor d'aquest Reial decret queda derogat el Reial decret 326/1999, de 26 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre la renda de no residents, així com totes les disposicions que s'oposin al que estableix aquest Reial decret.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Palma de Mallorca, 30 de juliol de 2004.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident segon del Govern
i ministre d'Economia i Hisenda,
PEDRO SOLBES MIRA

REGLAMENT DE L'IMPOST SOBRE LA RENDA DE NO RESIDENTS

ÍNDEX

Capítol I. Rendes obtingudes mitjançant establiment permanent.

Article 1. Elements patrimonials afectes a l'establiment permanent.

Article 2. Diversitat d'establiments permanents.

Article 3. Valoració de les despeses de direcció i generals d'administració imputables a l'establiment permanent.

Article 4. Opció per a la tributació de determinats establiments permanents.

Capítol II. Rendes obtingudes sense mediació d'establiment permanent.

Article 5. Determinació de la base imposable corresponent a activitats o explotacions econòmiques.

Article 6. Obligacions formals.

Article 7. Declaració de l'impost per les rendes obtingudes a Espanya sense mediació d'establiment permanent.

Capítol III. Pagaments a compte.

Secció 1a Rendes obtingudes mitjançant establiment permanent.

Article 8. Pagaments a càrrec d'establiments permanents.

Secció 2a Rendes obtingudes sense mediació d'establiment permanent

Article 9. Obligació de practicar retencions i ingressos a compte.

Article 10. Excepcions a l'obligació de retenir i d'ingressar a compte.

Article 11. Subjectes obligats a retenir o a efectuar ingrés a compte.

Article 12. Naixement de l'obligació de retenir i d'ingressar a compte.

Article 13. Base per al càlcul de l'obligació de retenir i ingressar a compte.

Article 14. Retenció o ingrés a compte en l'adquisició de béns immobles.

Article 15. Obligacions del retenidor i de l'obligat a ingressar a compte.

Article 16. Devolucions.

Article 17. Obligacions de retenció sobre les rendes del treball en cas de canvi de residència.

Secció 3a Entitats en règim d'atribució de rendes.

Article 18. Obligació de practicar pagaments fraccionats.

Article 19. Devolució davant la invocació d'un conveni de doble imposició més favorable.

Capítol IV. Gravamen especial sobre béns immobles d'entitats no residents.

Article 20. Gravamen especial sobre béns immobles d'entitats no residents.

Capítol V. Règim opcional per a contribuents residents d'altres estats membres de la Unió Europea.

Article 21. Àmbit d'aplicació.

Article 22. Contingut del règim.

Article 23. Procediment.

Article 24. Condició de contribuents per aquest impost.

Disposició final única. Autorització al ministre d'Economia i Hisenda.

CAPÍTOL I

Rendes obtingudes mitjançant establiment permanent

Article 1. *Elements patrimonials afectes a l'establiment permanent.*

Els actius representatius de la participació en fons propis d'una entitat vinculats funcionalment al desenvolupament de l'activitat que constitueix l'objecte de l'establiment permanent només es consideren elements patrimonials afectes a aquest quan sigui una sucursal

registrada en el Registre Mercantil i es compleixin els requisits següents:

a) Que els actius esmentats es reflecteixin en els estats comptables de l'establiment permanent.

b) Tractant-se d'establiments permanents que, d'acord amb el que estableix l'article 67 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, es puguin considerar societats dominants, que aquest establiment permanent disposi, per dirigir i gestionar aquestes participacions, de l'organització corresponent de mitjans materials i personals.

Article 2. *Diversitat d'establiments permanents.*

Quan un contribuent disposi de diversos centres d'activitat en el territori espanyol que, d'acord amb el que disposa l'apartat 1 de l'article 17 de la Llei de l'impost, constitueixin establiments permanents diferents, ha d'adoptar per a cadascun d'aquests una denominació diferenciada.

Quan es tracti de contribuents persones jurídiques, han d'obtenir a més un número d'identificació fiscal diferent per a cada establiment permanent.

Article 3. *Valoració de les despeses de direcció i generals d'administració imputables a l'establiment permanent.*

1. Els contribuents que operin a Espanya mitjançant establiment permanent poden sotmetre a l'Administració tributària propostes per a la valoració de la part de les despeses de direcció i generals d'administració que correspongui a l'establiment permanent i sigui deduïble per a la determinació de la seva base imposable, d'acord amb el que disposa el paràgraf b) de l'apartat 1 de l'article 18 de la Llei de l'impost. Aquestes propostes s'han de fonamentar en l'aplicació dels criteris d'imputació establerts al precepte esmentat.

2. La tramitació i resolució de les sol·licituds s'han d'efectuar mitjançant el procediment establert per a les propostes de deducció de despeses en concepte de suport a la gestió prestades entre entitats vinculades, regulat a aquest efecte en el capítol VI del títol I del Reglament de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret 1777/2004, de 30 de juliol, amb la particularitat esmentada a l'apartat següent.

3. En relació amb el que disposa l'article 20.4 del Reglament de l'impost sobre societats, els contribuents, en el moment de presentar la proposta, han d'aportar la documentació següent:

a) Descripció de les despeses de direcció i generals d'administració incloses en la proposta.

b) Identificació de les despeses imputables a l'establiment permanent i criteris i mòduls de repartiment aplicats.

c) Existència de propostes estimades o en curs de tramitació davant administracions tributàries d'altres estats.

Article 4. *Opció per a la tributació de determinats establiments permanents.*

L'opció manifestada pels contribuents que, d'acord amb el que preveu el paràgraf b) de l'apartat 5 de l'article 18 de la Llei de l'impost, optin per l'aplicació del règim general previst per als establiments permanents, té efecte durant tot el temps que duri la construcció, la instal·lació o el muntatge o l'activitat que constitueixi l'establiment permanent.

CAPÍTOL II

Rendes obtingudes sense mediació d'establiment permanent

Article 5. *Determinació de la base imposable corresponent a activitats o explotacions econòmiques.*

1. En els casos d'activitats o explotacions econòmiques realitzades a Espanya sense mediació d'establiment permanent, per a la determinació de la base imposable són deduïbles dels ingressos íntegres les partides següents:

a) Sous, salaris i càrregues socials del personal desplaçat a Espanya o contractat en el territori espanyol, que treballi directament en l'exercici de les activitats o explotacions econòmiques, sempre que es justifiqui o es garanteixi degudament l'ingrés de l'impost que sigui procedent o dels pagaments a compte corresponents als rendiments del treball satisfets.

b) Aprovisionament de materials per a la seva incorporació definitiva a les obres o els treballs realitzats en el territori espanyol. Quan els materials no hagin estat adquirits en el territori espanyol, són deduïbles per l'import declarat als efectes de la liquidació de drets aranzelaris o de l'impost sobre el valor afegit.

c) Subministraments consumits en el territori espanyol per a l'exercici de les activitats o les explotacions econòmiques. A aquests efectes, només tenen la consideració de subministraments els proveïments que no tinguin la qualitat d'emmagatzemables.

2. Les partides a què fan referència els paràgrafs b) i c) anteriors són deduïbles dels ingressos únicament quan les factures o documents equivalents que justifiquin la realitat de la despesa hagin estat expedits amb els requisits formals exigits per les normes reguladores de les obligacions de facturació que incumbeixen a empresaris o professionals.

Article 6. Obligacions formals.

1. Els contribuents que obtinguin rendes de les esmentades a l'article 24.2 de la Llei de l'impost estan obligats a portar els llibres registres següents:

- a) Llibre registre d'ingressos.
- b) Llibre registre de despeses.

2. Així mateix, els contribuents a què es refereix l'apartat anterior han de conservar, numerades per ordre de dates, les factures emeses d'acord amb el que preveu el Reial decret 1496/2003, de 28 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació que incumbeixen als empresaris i professionals, i les factures o els justificants documentals d'un altre tipus rebuts.

3. S'autoritza el ministre d'Economia i Hisenda per determinar la forma de gestionar els llibres registres a què es refereix aquest article.

Article 7. *Declaració de l'impost per les rendes obtingudes a Espanya sense mediació d'establiment permanent.*

1. Els contribuents que obtinguin rendes subjectes a l'impost sense mediació d'establiment permanent estan obligats a presentar la declaració i a determinar i ingressar el deute tributari corresponent.

Els contribuents que, pel fet de ser residents en països amb els quals Espanya té subscrit un conveni per evitar la doble imposició, s'acullin al mateix conveni, han de determinar en la declaració el deute tributari aplicant directament els límits d'imposició o les exempcions que preveu el conveni respectiu. A aquest efecte, han d'adjuntar a la

declaració un certificat de residència expedit per l'autoritat fiscal corresponent, o el pertinent formulari previst a les ordres de desplegament dels convenis.

2. També poden fer la declaració i l'ingrés del deute tributari els responsables solidaris definits a l'article 9 de la Llei de l'impost.

3. No obstant el que disposa l'apartat 1 anterior, els contribuents per aquest impost no estan obligats a presentar la declaració corresponent a les rendes respecte a les quals s'hagi practicat la retenció o efectuat l'ingrés a compte de l'impost, ni respecte a les rendes subjectes a retenció o ingrés a compte però exemptes en virtut del que preveu l'article 14 de la Llei de l'impost o un conveni de doble imposició que sigui aplicable.

4. Estan obligats a presentar la declaració de l'impost, en els termes que preveuen els apartats anteriors d'aquest article, els contribuents que obtinguin rendes subjectes a l'impost exceptuades de l'obligació de retenir i ingressar a compte d'acord amb l'apartat 3 de l'article 10 d'aquest Reglament.

CAPÍTOL III

Pagaments a compte

SECCIÓ 1A RENDES OBTINGUDES MITJANÇANT ESTABLIMENT PERMANENT

Article 8. *Pagaments a compte d'establiments permanents.*

1. Les rendes sotmeses a l'impost sobre la renda de no residents que s'obtinguin per mediació d'establiment permanent estan sotmeses a retenció o ingrés a compte, i aquests establiments permanents estan obligats a efectuar pagaments a compte o fraccionats, en els mateixos casos i condicions que els que estableix la normativa reguladora de l'impost sobre societats per als subjectes passius per aquest impost.

No hi ha obligació de retenir ni d'ingressar a compte, a més dels casos que resultin de l'aplicació del que disposa el paràgraf anterior, respecte als interessos i les comissions que constitueixin ingrés d'un establiment permanent d'una entitat financera no resident en el territori espanyol, que exerceixi les activitats pròpies de les entitats a què es refereix la lletra c) de l'article 59 del Reglament de l'impost sobre societats, quan siguin conseqüència de préstecs realitzats per l'esmentat establiment permanent, llevat que es tracti de les rendes a què es refereix el paràgraf segon de l'esmentat paràgraf c).

2. Els establiments permanents estan obligats a practicar retencions i ingressos a compte en els mateixos termes que les entitats residents en el territori espanyol.

SECCIÓ 2A RENDES OBTINGUDES SENSE MEDIACIÓ D'ESTABLIMENT PERMANENT

Article 9. Obligació de practicar retencions i ingressos a compte.

1. S'ha de practicar retenció de l'impost sobre la renda de no residents respecte a les rendes subjectes a aquest impost percebudes per contribuents sense establiment permanent, en els termes establerts a l'article 31 de la Llei de l'impost.

2. S'ha de practicar un ingrés a compte respecte a les rendes subjectes a l'impost sobre la renda de no residents corresponent al perceptor quan les rendes a què es refereix l'apartat anterior siguin satisfetes o abonades en espècie.

Article 10. Excepcions a l'obligació de retenir i d'ingressar a compte.

1. No hi ha obligació de practicar una retenció o un ingrés a compte en els casos a què es refereix l'apartat 4 de l'article 31 de la Llei de l'impost.

2. Als efectes de l'aplicació del que disposa l'apartat 4 de l'article 31 de la Llei de l'impost, l'acreditació del pagament de l'impost o de la procedència de l'exempció s'efectua, segons el cas:

a) En el cas de pagament, mitjançant la declaració de l'impost corresponent a les rendes satisfetes, presentada pel contribuent o el seu representant.

b) En el cas d'exempcions, mitjançant els documents justificatius del compliment de les circumstàncies que determinen la procedència de la seva aplicació, sense perjudici de l'obligació de declarar que preveu l'apartat 5 de l'article 31 de la Llei de l'impost.

Quan l'obligat a retenir o ingressar a compte no hagi practicat retenció o ingrés a compte perquè entén acreditada alguna de les circumstàncies anteriors, i posteriorment es determini la improcedència de l'exempció o la inexistència de pagament de l'impost, li són exigibles les responsabilitats que li corresponguin com a retenidor per la retenció o l'ingrés a compte no practicats.

3. Als efectes del que disposa el paràgraf e) de l'apartat 4 de l'article 31 de la Llei de l'impost, no és procedent practicar retenció o ingrés a compte respecte de les rendes següents:

a) Els guanys patrimonials.

No obstant això, sí que hi ha obligació de practicar retenció o ingrés a compte respecte a:

1r Els premis derivats de la participació en jocs, concursos, rifes o combinacions aleatòries, estiguin vinculats o no a l'oferta, promoció o venda de determinats béns, productes o serveis.

2n La transmissió de béns immobles situats en el territori espanyol a què es refereix l'article 14 d'aquest Reglament.

3r Les rendes derivades de transmissions o reemborsaments d'accions o participacions representatives del capital o el patrimoni d'institucions d'inversió col·lectiva.

b) Les rendes recollides en els paràgrafs b), llevat de les obtingudes a través de països o territoris qualificats per reglament de paradisos fiscals, c), f), g) i i) de l'apartat 3 de l'article 73 del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret 1775/2004, de 30 de juliol.

4. Es faculta el ministre d'Economia i Hisenda per establir el procediment per fer efectiva la pràctica de retenció, al tipus que correspongui en cada cas, o l'exclusió de retenció, sobre els rendiments derivats de l'emissió de valors negociables.

Article 11. Subjectes obligats a retenir o a efectuar ingrés a compte.

1. Estan obligats a retenir o a ingressar a compte els subjectes a què es refereix l'apartat 1 de l'article 31 de la Llei de l'impost.

2. En les operacions sobre actius financers, en les transmissions de valors del deute de l'Estat, en les transmissions i els reemborsaments d'accions o participacions representatives del capital o el patrimoni d'institucions d'inversió col·lectiva, incloses les derivades d'accions o participacions comercialitzades a Espanya d'acord amb la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, en règim de lliure prestació de serveis per societats gestores autoritzades en un altre Estat membre de la Unió Europea, han de practicar retenció o

ingrés a compte els subjectes obligats a retenir o ingressar a compte d'acord amb el que estableix l'article 74.2, paràgrafs b), c) i d), del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

3. En el cas de premis, està obligat a retenir o a ingressar a compte la persona o entitat que els satisfaci.

4. Els subjectes obligats a retenir assumeixen l'obligació de fer l'ingrés en el Tresor, sense que l'incompliment d'aquella obligació els pugui excusar d'aquesta.

La retenció i l'ingrés corresponent, quan l'entitat pagadora del rendiment sigui l'Administració de l'Estat, s'ha d'efectuar de manera directa.

Article 12. Naixement de l'obligació de retenir i d'ingressar a compte.

1. Amb caràcter general, l'obligació de retenir i ingressar a compte neix en el moment de la meritació de l'impost, d'acord amb el que estableix l'article 27 de la Llei de l'impost.

2. En els casos de rendiments del capital mobiliari i guanys patrimonials s'ha d'atendre al que preveuen, respectivament, els articles 92 i 96 del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Article 13. Base per al càlcul de l'obligació de retenir i ingressar a compte.

1. Amb caràcter general, la base per calcular l'obligació de retenir es determina d'acord amb el que disposa l'apartat 2 de l'article 31 de la Llei de l'impost.

2. Quan la retenció s'hagi de practicar sobre els premis a què es refereix l'article 10.3.a).1r d'aquest Reglament, constitueix la base per calcular-la l'import del premi.

3. En el cas de transmissions o reemborsaments d'accions o participacions representatives del capital o el patrimoni d'institucions d'inversió col·lectiva, la base de retenció és la diferència entre el valor de transmissió o reemborsament i el valor d'adquisició de les accions o participacions. A aquests efectes, es considera que els valors transmesos o reemborsats pel contribuent són aquells que va adquirir en primer lloc.

4. Quan les rendes són satisfetes o abonades en espècie, la base per calcular l'ingrés a compte es determina d'acord amb el que disposa el capítol III del títol VI del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Article 14. Retenció o ingrés a compte en l'adquisició de béns immobles.

1. En els casos de transmissions de béns immobles situats en el territori espanyol per contribuents de l'impost sobre la renda de no residents que actuïn sense mediació d'establiment permanent, l'adquirent està obligat a retenir i ingressar el 5 per cent, o a efectuar l'ingrés a compte corresponent, de la contraprestació acordada, en concepte de pagament a compte de l'impost sobre la renda de no residents corresponent a aquells.

2. L'adquirent no té l'obligació de retenir o d'efectuar l'ingrés a compte en els casos següents:

a) Quan el titular de l'immoble transmès sigui una persona física i, el 31 de desembre de 1996, l'immoble hagi romàs en el seu patrimoni més de deu anys, sense haver estat objecte de millores durant aquest temps.

b) Quan el transmissor acreditat la seva subjecció a l'impost sobre la renda de les persones físiques o a l'impost sobre societats mitjançant una certificació expedida per l'òrgan competent de l'Administració tributària.

c) En els casos d'aportació de béns immobles, en la constitució o l'augment de capitals de societats residents en el territori espanyol.

3. L'obligat a retenir o ingressar a compte ha de presentar la declaració davant la delegació o l'administració de l'Agència Estatal d'Administració Tributària de l'àmbit territorial on estigui ubicat l'immoble i ingressar l'import de la retenció o l'ingrés a compte corresponent en el Tresor Públic, en el termini d'un mes a partir de la data de la transmissió.

4. El contribuent no resident en el territori espanyol ha de declarar, i ingressar si s'escau, l'impost definitiu, i compensar en la quota l'import que resulti inferior entre la retenció o l'ingrés a compte i l'impost corresponent, a compte per l'adquirent, en el termini de tres mesos comptats a partir de l'acabament del termini establert per a l'ingrés de la retenció.

L'Administració tributària ha de procedir, si s'escau, amb les comprovacions prèvies que siguin necessàries, a la devolució al contribuent de l'excés retingut o ingressat a compte.

5. Si la retenció o l'ingrés a compte esmentat anteriorment no s'han ingressat, els béns transmesos queden afectes al pagament de l'import que resulti inferior entre la retenció o l'ingrés a compte i l'impost corresponent, i el registrador de la propietat així ho ha de fer constar per una nota al marge de la inscripció respectiva, i ha d'assenyalar la quantitat de què respongui la finca. Aquesta nota es cancel·la, si s'escau, per caducitat o mitjançant la presentació de la carta de pagament o una certificació administrativa que acrediti la no-subjecció o la prescripció del deute.

Article 15. *Obligacions del retenidor i de l'obligat a ingressar a compte.*

1. El retenidor o l'obligat a ingressar a compte per l'impost sobre la renda de no residents han de presentar en els primers vint dies naturals dels mesos d'abril, juliol, octubre i gener, davant l'òrgan competent de l'Administració tributària, la declaració de les quantitats retingudes i dels ingressos a compte efectuats que corresponguin pel trimestre natural immediatament anterior i ingressar-ne l'import al Tresor.

No obstant això, la declaració i l'ingrés a què es refereix el paràgraf anterior s'ha d'efectuar en els vint primers dies naturals de cada mes, en relació amb les quantitats retingudes i els ingressos a compte efectuats que corresponguin pel mes immediatament anterior, quan es tracti de retenidors o obligats en els quals concorrin les circumstàncies a què es refereix l'apartat 3.1r de l'article 71 del Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre. Per excepció, la declaració i l'ingrés corresponents al mes de juliol s'efectuen durant el mes d'agost i els vint primers dies naturals del mes de setembre immediatament posterior.

Els retenidors i els obligats a ingressar a compte han de presentar una declaració negativa quan hagin satisfet rendes de les assenyalades a l'apartat 4 de l'article 31 de la Llei de l'impost, llevat dels casos en què ho estableixi el ministre d'Economia i Hisenda.

2. El retenidor i l'obligat a ingressar a compte han de presentar, en el mateix termini de l'última declaració corresponent a cada any, un resum anual de les retencions i els ingressos a compte efectuats. En aquest resum, a més de les dades d'identificació, hi ha de constar una relació nominativa dels perceptors de les rendes subjectes a l'impost satisfetes o abonades pel retenidor o obligat a ingressar a compte, que ha d'incloure aquells als quals s'hagin satisfet rendes respecte a les quals no s'hagi practicat retenció en virtut del que estableix l'apartat 4 de l'article 31 de la Llei de l'impost. La relació

de perceptors ha de contenir les dades que determini el ministre d'Economia i Hisenda.

No obstant això, en cas que el resum es presenti en suport directament llegible per ordinador o hagi estat generat mitjançant la utilització, exclusivament, dels corresponents mòduls d'impressió desenvolupats, a aquests efectes, per l'Administració tributària, el termini de presentació és el comprès entre l'1 de gener i el 31 de gener de l'any següent a aquell al qual correspon el resum anual.

A les mateixes obligacions establertes en els paràgrafs anteriors estan subjectes les entitats domiciliades, residents o representades a Espanya, que paguin per compte d'altri rendes subjectes a retenció o ingrés a compte o que siguin dipositàries o gestionin el cobrament de les rendes de valors.

Sense perjudici del que estableixen els paràgrafs anteriors d'aquest apartat, el ministre d'Economia i Hisenda, atenen raons fonamentades de caràcter tècnic, pot ampliar el termini corresponent a les declaracions que es puguin presentar per via telemàtica.

3. El retenidor o obligat a ingressar a compte ha d'expedir a favor del contribuent una certificació acreditativa de les retencions practicades, o dels ingressos a compte efectuats, així com de les altres dades referents al contribuent que s'hagin d'incloure en el resum anual a què es refereix l'apartat anterior.

A les mateixes obligacions establertes en el paràgraf anterior estan subjectes les entitats domiciliades, residents o representades a Espanya, que paguin per compte d'altri rendes subjectes a retenció o ingrés a compte o que siguin dipositàries o gestionin el cobrament de les rendes de valors.

4. Els pagadors han de comunicar als contribuents la retenció o l'ingrés a compte practicats en el moment en què satisfacen les rendes, i han d'indicar el percentatge aplicat.

Article 16. *Devolucions.*

1. Quan s'hagi suportat una retenció o ingrés a compte superior a la quota de l'impost, es pot sol·licitar a l'Administració tributària la devolució de l'excés sobre la quota esmentada.

A aquest efecte, s'ha de practicar l'autoliquidació de l'impost en el model que determini el ministre d'Economia i Hisenda.

2. D'acord amb el que preveu l'article 3 de la Llei de l'impost, l'Administració tributària ha d'efectuar aquestes devolucions en els termes que estableix l'article 105 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

3. A més dels contribuents, poden presentar declaracions amb sol·licitud de devolució els responsables solidaris i els subjectes obligats a retenir.

4. Quan s'hagin ingressat en el Tresor quantitats, o suportat retencions a compte, en quanties superiors a les que derivin de l'aplicació d'un conveni de doble imposició, es pot sol·licitar aquesta aplicació i la devolució consegüent, dins el termini de quatre anys, comptat des de la data de l'ingrés o de la finalització del període de declaració i ingrés de la retenció.

El ministre d'Economia i Hisenda, en el cas de falta de reciprocitat, pot establir un termini diferent.

Article 17. *Obligacions de retenció sobre les rendes del treball en cas de canvi de residència.*

1. Els treballadors per compte d'altri que no siguin contribuents per aquest impost, però que hagin d'adquirir aquesta condició com a conseqüència del seu desplaçament a l'estranger pel seu ocupador, poden comunicar a l'Administració tributària aquesta circumstància, mit-

jançant el model de comunicació que aprovi el ministre d'Economia i Hisenda, el qual ha d'establir la forma, el lloc i el termini per a la seva presentació, així com la documentació que s'hagi d'adjuntar al model esmentat.

2. En la comunicació s'ha de fer constar la identificació del treballador i del pagador dels rendiments del treball, la data de sortida del territori espanyol, la data de començament de la prestació del treball a l'estranger, així com l'existència de dades objectives en aquesta relació laboral que facin previsible que, com a conseqüència de la prestació de treball en un altre país, la permanència en aquest país sigui superior a 183 dies durant l'any natural en què es produeix el desplaçament o, si no, en el següent.

3. L'Administració tributària, a la vista de la comunicació i documentació presentades, ha d'expedir al treballador, si és procedent, en el termini màxim de deu dies hàbils següents al de presentació de la comunicació, un document acreditatiu en què consti la data a partir de la qual s'han de practicar les retencions per aquest impost.

4. El treballador ha de lliurar al pagador dels rendiments de treball un exemplar del document expedit per l'Administració tributària, a fi que aquest últim, als efectes de la pràctica de retencions, el consideri contribuent de l'impost sobre la renda de no residents a partir de la data que s'indiqui en aquell document.

Els documents acreditatius esmentats estenen els seus efectes respecte a la pràctica de retencions d'acord amb l'impost sobre la renda de no residents, com a màxim, a dos anys naturals, el del desplaçament i el següent o, si no es computa el del desplaçament, als dos immediatament següents.

5. Aquest procediment també pot ser utilitzat en els casos en què, per aplicació de les regles de determinació de les rendes obtingudes en el territori espanyol contingudes a l'article 13 de la Llei de l'impost, no escaigui la pràctica de retencions. En aquests casos, s'ha de tenir en compte aquests treballadors als efectes del compliment de les obligacions establertes a l'apartat 5 de l'article 31 de la Llei de l'impost.

6. L'obtenció del document acreditatiu d'acord amb el procediment descrit anteriorment no exonera el treballador d'acreditat la nova residència fiscal davant l'Administració tributària.

SECCIÓ 3A ENTITATS EN RÈGIM D'ATRIBUCIÓ DE RENDES

Article 18. *Obligació de practicar pagaments fraccionats.*

1. Els contribuents a què es refereix l'apartat 1 de l'article 38 de la Llei de l'impost estan obligats a fer pagaments fraccionats a compte de la liquidació d'aquest impost, en els mateixos termes que els contribuents d'aquest impost amb establiment permanent a Espanya.

2. En qualsevol de les modalitats de pagaments fraccionats que hagi de fer l'entitat en règim d'atribució de rendes, les quanties d'aquells són les corresponents a la part de renda atribuïble als membres no residents.

3. Als efectes del que disposa l'apartat 3 de l'article 45 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, la base imposable es calcula d'acord amb el que disposa el capítol V de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents.

Article 19. *Devolució davant la invocació d'un conveni de doble imposició més favorable.*

Quan, d'acord amb el que disposa l'apartat 4 de l'article 38 de la Llei de l'impost, s'invoqui un conveni

de doble imposició, s'aplica el que disposa l'article 16 d'aquest Reglament.

CAPÍTOL IV

Gravamen especial sobre béns immobles d'entitats no residents

Article 20. *Gravamen especial sobre béns immobles d'entitats no residents.*

1. Les entitats no residents que siguin propietàries o tinguin a Espanya per qualsevol títol béns immobles o drets reals d'ús o gaudi sobre aquests, estan subjectes a l'impost mitjançant un gravamen especial que es merita a 31 de desembre de cada any i s'ha de declarar i ingressar el mes de gener següent.

La declaració s'ha de presentar per cada immoble davant la delegació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària de l'àmbit territorial on estigui ubicat l'immoble sobre el qual recaigui la propietat o el dret real d'ús o gaudi. A aquests efectes es considera immoble aquell que tingui una referència cadastral diferenciada.

Quan una entitat, d'acord amb el paràgraf anterior, estigui obligada a presentar declaració per diversos immobles ubicats en una mateixa delegació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, ha de presentar una única relació en la qual s'especifiquin de manera separada cadascun dels immobles.

2. Als efectes del que disposa el paràgraf c) de l'apartat 1 de l'article 42 de la Llei de l'impost, es considera que hi ha una explotació econòmica diferenciable de la simple tinença o arrendament de l'immoble quan es doni qualsevol de les circumstàncies següents:

a) Que el valor real de l'immoble o els immobles la propietat o la possessió dels quals correspongui a l'entitat no resident o sobre els quals recaiguin els drets reals d'ús o gaudi no excedeixi cinc vegades el valor real dels elements patrimonials afectes a una explotació econòmica. A aquests efectes, en els casos d'immobles que serveixin parcialment a l'objecte de l'explotació, s'ha de tenir en compte la part de l'immoble que efectivament s'utilitzi en aquella.

Quan, de conformitat amb el que disposa el paràgraf anterior, no es pugui considerar que hi ha una explotació econòmica diferenciable que afecti la totalitat de l'immoble, la base imposable del gravamen especial està constituïda únicament per la part del valor cadastral o, si no, del valor determinat d'acord amb les disposicions aplicables a efectes de l'impost sobre el patrimoni, que correspongui a la part de l'immoble no utilitzat en l'explotació econòmica.

b) Que el volum anual d'operacions de l'explotació econòmica sigui igual o superior a quatre vegades la base imposable del gravamen especial, calculada d'acord amb el que estableix l'article 41 de la Llei de l'impost.

c) Que el volum anual d'operacions de l'explotació econòmica sigui igual o superior a 600.000 euros.

3. El supòsit previst en el paràgraf d) de l'apartat 1 de l'article 42 de la Llei de l'impost també és aplicable quan la propietat de l'immoble es tingui de manera indirecta a través d'una entitat amb dret a l'aplicació d'un conveni per evitar la doble imposició internacional amb clàusula d'intercanvi d'informació.

4. El ministre d'Economia i Hisenda ha d'establir els models que s'han d'utilitzar per a la declaració del gravamen especial sobre béns immobles d'entitats no residents.

CAPÍTOL V

Règim opcional per a contribuents residents d'altres estats membres de la Unió Europea**Article 21. Àmbit d'aplicació.**

1. Poden sol·licitar l'aplicació del règim opcional regulat en aquest capítol els contribuents per aquest impost que compleixin les condicions següents:

- a) Que siguin persones físiques.
- b) Que acreditin ser residents en un Estat membre de la Unió Europea.
- c) Que acreditin que, com a mínim, el 75 per cent de la totalitat de la seva renda en el període impositiu estigui constituït per la suma dels rendiments del treball i d'activitats econòmiques obtinguts durant el mateix període en el territori espanyol.
- d) Que les rendes obtingudes en el territori espanyol a què es refereix la lletra anterior hagin tributat efectivament durant el període per l'impost sobre la renda de no residents.

2. Als efectes del que disposen els paràgrafs c) i d) de l'apartat anterior:

- a) Per a la determinació de la renda total obtinguda pel contribuent en el període impositiu s'han de tenir en compte la totalitat de les rendes obtingudes durant aquest període, amb independència del lloc on s'hagin produït i sigui quina sigui la residència del pagador.
- b) Per a la qualificació de les rendes cal atènyer-se al que disposa la normativa reguladora de l'impost sobre la renda de les persones físiques.
- c) Les rendes es computen pels imports nets, determinats d'acord amb el que disposa el text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2004, de 5 de març. Són aplicables, si s'escau, les reduccions a què es refereixen els articles 51 i 58.

3. Els contribuents per aquest impost que formin part d'alguna de les modalitats d'unitat familiar que estableix l'apartat 1 de l'article 84 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, poden sol·licitar que el règim opcional que regula aquest capítol els sigui aplicat tenint en compte les normes sobre tributació conjunta contingudes en el títol VI de la Llei esmentada, sempre que es compleixin les condicions següents:

- a) Que el cònjuge i, si s'escau, els altres membres de la unitat familiar acreditin la seva residència en un altre Estat membre de la Unió Europea.
- b) Que les condicions establertes en els paràgrafs c) i d) de l'apartat 1 anterior es compleixin considerant la totalitat de les rendes obtingudes per tots els membres de la unitat familiar.
- c) Que la sol·licitud sigui formulada per tots els membres de la unitat familiar o, si s'escau, pels seus representants legals.

4. Als efectes de l'aplicació del règim opcional que preveu aquest capítol, el període impositiu coincideix amb l'any natural. No obstant això, quan es produeixi la mort del contribuent en un dia diferent del 31 de desembre, el període impositiu finalitza en la data de defunció.

La determinació dels membres de la unitat familiar es fa tenint en compte la situació existent a 31 de desembre de cada any.

5. El règim opcional no és aplicable en cap cas als contribuents residents en països o territoris qualificats per reglament de paradisos fiscals.

Article 22. Contingut del règim.

1. Una vegada acreditada la seva procedència, l'aplicació del règim opcional s'ha de desenvolupar d'acord amb el que disposa aquest article.

2. L'Administració tributària ha de determinar l'import de l'impost sobre la renda de les persones físiques corresponent al període en què el contribuent hagi sol·licitat l'aplicació del règim opcional.

El càlcul s'ha de fer d'acord amb les consideracions següents:

- a) S'ha de tenir en compte la totalitat de les rendes obtingudes pel contribuent durant el període i les circumstàncies personals i familiars que hagin estat degudament acreditades.
- b) És aplicable el que disposa l'article 66 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques.
- c) L'Administració tributària ha de fixar el tipus mitjà de gravamen resultant, que és el resultat de multiplicar per 100 el quocient següent:

Al numerador, el resultat de minorar la quota líquida total en l'import de les deduccions que siguin procedents per l'aplicació del que disposa l'article 81 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Al denominador, la base liquidable.

El tipus mitjà de gravamen s'expressa amb dos decimals.

d) El tipus mitjà de gravamen així obtingut s'aplica a la part de la base liquidable corresponent a les rendes obtingudes durant el període en el territori espanyol pel contribuent al qual sigui aplicable el règim opcional.

3. Si el resultat d'efectuar les operacions descrites a l'apartat anterior dona una quantia inferior a l'import global de les quantitats satisfetes durant el període pel contribuent en concepte de l'impost sobre la renda de no residents, incloent-hi els pagaments a compte, per les rendes obtingudes en el territori espanyol, l'Administració tributària ha de procedir, amb les comprovacions necessàries prèvies, a tornar-li'n l'excés, de conformitat amb el procediment que estableix l'article següent.

Article 23. Procediment.

1. Els contribuents per aquest impost que compleixin les condicions que estableix l'article 21 d'aquest Reglament poden sol·licitar l'aplicació del règim opcional que regula aquest capítol.

En els casos de defunció del contribuent, la sol·licitud la poden formular els successors del causant.

2. L'Administració pot requerir al contribuent tots els documents justificatius que consideri necessaris per acreditar el compliment de les condicions que determinen l'aplicació del règim opcional.

Si s'escau, ha de requerir el contribuent perquè, en el termini d'un mes, aporti la documentació necessària, amb indicació que, si no ho fa, se'l tindrà per desistit de la sol·licitud.

Quan la documentació que s'aporti per justificar l'aplicació del règim o les circumstàncies personals o familiars que s'hagin de tenir en compte estigui redactada en una llengua no oficial en el territori espanyol, s'ha de presentar acompanyada de la traducció corresponent.

3. Abans de dictar l'acord pel qual es resol la sol·licitud formulada s'ha de posar de manifest l'expedient al contribuent o, si s'escau, al seu representant, perquè efectui les al·legacions que consideri pertinents.

4. L'Administració disposa d'un termini de sis mesos, a comptar des que es formuli la sol·licitud, per adoptar

la resolució oportuna, sempre que disposi de totes les dades i els justificants necessaris.

Transcorregut aquest termini, es pot entendre desestimada la sol·licitud, a l'efecte d'interposar contra la resolució presumpta el corresponent recurs o reclamació o esperar la resolució expressa.

En els casos de desestimació per silenci, la resolució expressa posterior s'ha d'adoptar sense cap vinculació al sentit del silenci.

5. La resolució ha de contenir els càlculs efectuats d'acord amb el que disposa l'article anterior. Si s'escau, l'Administració tributària ha de procedir a tornar l'excés a què es refereix l'apartat 3 de l'article 22 d'aquest Reglament, sense perjudici de la pràctica de les liquidacions ulteriors, provisionals o definitives, que siguin procedents.

La devolució s'ha de practicar dins el termini que estableix l'apartat 4 anterior. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi ordenat el pagament de la devolució per una causa no imputable al contribuent, s'aplica a la quantitat pendent de devolució l'interès de demora a què es refereix l'article 26.6 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, des de l'endemà de la finalització del termini esmentat i fins a la data en què s'ordeni el seu pagament, sense necessitat que el contribuent ho reclami.

6. La forma i el procediment de pagament de les devolucions a què es refereix aquest article és el que s'estableix per a les devolucions que s'hagin d'efectuar en virtut del que disposa l'article 16 d'aquest Reglament.

Article 24. *Condició de contribuents per aquest impost.*

Sense perjudici que l'opció suposi, si s'escau, una tributació efectiva a Espanya calculada en funció de les normes de l'impost sobre la renda de les persones físiques, les persones físiques a les quals sigui aplicable el règim opcional regulat en aquest capítol no perden, en cap cas, la condició de contribuents per aquest impost. En conseqüència, estan subjectes al compliment de totes les obligacions que sobre això els siguin exigibles en virtut del que disposa la normativa reguladora de l'impost sobre la renda de no residents.

Disposició final única. *Autorització al ministre d'Economia i Hisenda.*

S'autoritza el ministre d'Economia i Hisenda per dictar les disposicions necessàries per a l'aplicació d'aquest Reglament.

MINISTERI D'ECONOMIA

14533 *CORRECCIÓ d'errades al Reial decret 1700/2003, de 15 de desembre, pel qual es fixen les especificacions de gasolines, gasoils, fueloils i gasos líquuats del petroli, i l'ús de biocarburants. («BOE» 188, de 5-8-2004.)*

Havent observat errades en el text del Reial decret 1700/2003, de 15 de desembre, pel qual es fixen les especificacions de gasolines, gasoils, fueloils i gasos líquuats del petroli, i l'ús de biocarburants, publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 307, de 24 de desembre de 2003, i en el suplement en català número 2, de 16 de gener de 2004, es procedeix a fer-ne les rectificacions oportunes referides a la versió en llengua catalana:

A la pàgina 278, a l'annex I, Especificacions de les gasolines, fila «Índex d'octà Research (RON)», columna «A

EN 228», on diu: «EN 25165:1993», ha de dir: «EN 25164:1993».

A la pàgina 278, a l'annex I, Especificacions de les gasolines, a la columna «Característiques», on diu: «Alcohol ter5-butílic», ha de dir: «Alcohol tert-butílic».

A la pàgina 279, a l'annex II, Especificacions del gasoil d'automoció (classe A), a la fila «Hidrocarburs policíclics aromàtics», a la columna «Unitat de mesura», on diu: «% m/m³», ha de dir: «% m/m».

A la pàgina 279, a l'annex II, Especificacions del gasoil d'automoció (classe A), a la fila «Contingut en sofre», a la columna «Unitat de mesura», on diu: «mg/kg³», ha de dir: «mg/kg».

A la pàgina 279, a l'annex II, Especificacions del gasoil d'automoció (classe A), a la columna «Característiques», on diu: «Partícules sòlides (contaminació total)», ha de dir: «Contaminació total (partícules sòlides)».

A la pàgina 280, a l'annex III, Especificacions dels gasoils classe B i classe C, a la columna «Característiques», on diu: «95% recollit, mín.», ha de dir: «95% recollit, màx.».

A la pàgina 280, a l'annex III, Especificacions dels gasoils classe B i classe C, a la columna «Característiques», on diu: «Partícules sòlides, màxim», ha de dir: «Contaminació total (partícules sòlides), màx.».

A la pàgina 280, a l'annex IV, Especificacions de fueloils, a la fila «Aigua i sediment, màxim», a la columna «Unitats de mesura», on diu: «% volum», ha de dir: «% V/V».

A la pàgina 280, a l'annex IV, Especificacions de fueloils, a la fila «Aigua, màxim», a la columna «Unitats de mesura», on diu: «% volum», ha de dir: «% V/V».

A la pàgina 280, a l'annex IV, Especificacions de fueloils, a la fila «Vanadi, màxim», a la columna «Normes ASTM», on diu: «D-5683», ha de dir: «D-5863».

MINISTERI D'ECONOMIA I HISENDA

14600 *REIAL DECRET 1777/2004, de 30 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre societats. («BOE» 189, de 6-8-2004.)*

I

La disposició addicional quarta de la Llei 46/2002, de 18 de desembre, de reforma parcial de l'impost sobre la renda de les persones físiques i per la qual es modifiquen les lleis dels impostos sobre societats i sobre la renda de no residents, en la redacció que en fa la disposició final divuitena de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, va habilitar el Govern per elaborar el text refós de la Llei d'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.

En relació amb el text refós esmentat, el Consell d'Estat, en sengles dictàmens de 16 d'octubre de 2003 i 26 de febrer de 2004, va observar que s'havia de procedir a refundre en un únic cos normatiu totes les disposicions reglamentàries vigents, i va aprofitar l'ocasió per realitzar únicament els ajustaments relatius a remissions i nova numeració d'articles.

Atenent l'observació de l'alt òrgan consultiu s'elabora aquest Reial decret, pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre societats, amb la finalitat de contribuir a la necessària claredat de les normes tributàries i a la segu-